

כי לא תשכח מפי זרעו

"תנו רבנן, כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר: "הנה ימים באים נאום ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמוע דברי ה' ונעו מים עד ים... ישוטטו לבקש דבר ה' ולא ימצאו"

" אמר רבי שמעון בר יוחאי: חס וחלילה שתשכח תורה מישראל, שנאמר "כי לא תשכח מפי זרעו" (דברים לא) אלא מה אני מקיים – ישוטטו ולא ימצאו, שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד" (שבת קלח)

חכמים אומרים שהתורה עתידה להשתכח לגמרי, ואילו רבי שמעון בר יוחאי אומר שהתורה לא תשתכח, אך לא תמצא הלכה ברורה או משנה ברורה. כלומר שיהיו מקומות שידעו את התורה, את המשנה והגמרא והמפרשים, אך לא ידעו כיצד להכריע הלכה ברורה. מאידך יהיו מקומות אחרים שיהיה להם במסורת כיצד לנהוג להלכה למעשה, אך לא ידעו את המקור – כיצד ומהיכן נלמד הדין מהגמרא והפוסקים.

למה החוסר בהלכה ברורה מביא לצמא?

ולמה החוסר במקור מביא לצמא?

איפה זה בחיים שלכן? בדור שלנו?

לפעמים אנחנו מרגישות מוצפות בידע במילים ובמקורות. שומעות ולומדות כל כך הרבה. אך עדיין אין בהירות. עדיין אנחנו לא יודעות מה לעשות. למרות כל הלימוד עדיין לא ברור לנו איך צריך לנהוג, מה תפקידנו פה, מה המטרה של כל מה שקורה. אנחנו לא מוצאות הלכה ברורה.

צמאות לשמוע את דבר ה' – שסופסוף העננים יתפזרו ויהיה לנו ברור מה ה' רוצה מאיתנו.

לעומת זאת יש דברים שמוטבעים במהות שלנו, שהם פשוט ברורים לנו, אך אין בהם לב. אין את המקור. אנחנו עושות אותם, מקיימות אותם, וברור לנו שכך צריך לנהוג, אך זה נעשה בלי חיבור, בלי רצון פנימי, בלי הבנה.

צמאות לשמוע את דבר ה' – את המשמעות של הדברים, את מקורם הנצחי.

ויש לנו את ר' שמעון.

"רבי נחמן מברסלב, בתורה הראשונה של ליקוטי מוהר"ן, מבאר סוד נפלא: הוא משווה את דברי רבי שמעון בר יוחאי בגמרא למה שכתב בזוהר הקדוש (פרשת נשא דף קכד ע"ב): 'בְּהַאי חִבּוּרָא דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזּוּהַר יִפְקֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא' [=בחיבור זה, שהוא ספר הזוהר, יצאו מהגלות]. מדברי רבי נחמן שם אנו למדים, שעיקר כוחו של רבי שמעון להכריע שלא תישכח התורה מישראל, סמוך ועומד על כוחו של הזוהר הקדוש.

על פי ההסבר שהצגנו מקודם, ניתן להבין, שהזוהר הקדוש נותן מענה בדיוק לתסכול זה, כלומר שעל ידי הלימוד וקיום העצות המבוארים בזוהר הקדוש, על ידי החיות הגדולה שהזוהר הקדוש מכניס ללב האדם בחיפוש וחיבור אחר קירבת השם יתברך, על ידי כך יזכו עם ישראל בתקופה החשובה של טרום הגאולה, שלא להיפרד מלימוד התורה הקדושה ולהתחזק בשמירת התורה והמצוות, למרות הרעב והצמא הנוראי לדעת את רצון השם בלא ספיקות."

כשחסר לנו המקור – הלימוד הפנימי מחבר אותנו למקור. לימוד הפנימיות של התורה מכניס ללב חיות ואהבה לקדושה ולאור, כך שגם כשיש ספקות – אנחנו רוצות להשאיר קרובות לה'.. (ע"פ ברסלב סיטי)

אשרינו שיש לנו את רבי שמעון! ל"ג בעומר שמח!